

Școala Vremii

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ
APARE LUNAR

—: sub îngrijirea unui comitet de redacție —:

CUPRINSUL

S. Bărbătescu: Învierea.

Pedagogice-Culturale.

Gh. Tudor: Capitalismul și depreciera virtuților clasice.

T. Mariș: Contribuțiuni la pedagogia românească.

M. Cosoroabă: Educatorul și natura.

C. P. David: Planul lecției model de aritmetică „Scrierea lui zece”.

... Conferința D-lui prof. Fl. Ștefănescu-Goangă.

D. Boariu: Se poate înființa o Bancă a învățătorilor din orașul și jud. Arad?

Cărți și reviste.

Informațiuni.

Convocare.

Comunicări oficiale ale subrevizoratului Arad.

Poșta redacției.

Biblioteca Centrală
Raională Arad

Redacția și Administrația la Revizoratul Școlar ARAD.

Prețul 1 exemplar: **6 Lei.**

„Școala Vremii“

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

Învierea.

Primăvara, strânsă în cătușele geroase ale iernii mai bine de șase luni, la strălucirea razelor de soare pline de viață din April, zdrobește aceste cătușe și, cu fruntea sus, pășește iarăși pe plaiurile noastre. Totul înviază: dela colțul ierbil, dela micul mugurel și până la viețuitoarele cuvântătoare, toate se înveselesc, toate încep mișcarea; viața primăverii le-a înviat; ea a învins amorteala, a învins moartea.

În acest anotimp, acum aproape două mil de ani, Învățătorul lumii Iisus Hristos veniă către cetatea Ierusalimului călare pe asină să mulțamească Ziditorului lumii în templul lui Solomon și să răspândească în lumea adunată acolo învățătura vieții: „dragostea de aproapele“. Mulțimea, încălzită de razele de viață ce răspândeă învățătura dumnezească, îl primește cu ramuri verzi de măslin, îi așterne vesminte pe lespezile de piatră, îl preamărește cu osanale ca pe Cel neîntrecut.

Ura și răutatea fariseilor și cărturarilor — un fel de politicieni de ai zilelor noastre — cari transformaseră casa D-lui în casă de afaceri și cari țineau în cătușele ignoranței mulțimea, pentru a o specula, întunecă mintea poporului și-l împinge să ceară lui Pilat moartea Mântuitorului. Și așa, cătușele reci ale morții, închid în mormânt viața, lumina, adevărul.

Legile dumnezești însă sunt invincibile. A trela zi, după scripturi, viața aruncă piatra mormântului; Mântuitorul, în toată strălucirea înconjurat de raze și îngeri, înviază; adevărul și lumina înving întunerecul și ura; poporul cel nerecunoscător, uimit acum, mărturisește: „Hristos a înviat!“

În aceste clipe de reculegere și de bucurie creștinească să ne reamintim că legile dumnezești sunt invincibile: iarna cea

grea e învinsă de primăvara cea luminoasă; ura și stăpânirea celui mai tare au fost doborâte de dragostea și libertatea apropielui; robirea popoarelor a fost învinsă de viața lor națională.

Și vremurile negre și triste ce au căzut pe capul nostru de câțeva vreme, vor fi învinse de puterea de viață a neamului nostru.

Sava Bărbălescu

Capitalismul și deprecierea virtuților clasice.

Imperativul unei grabnice orientări școlare

O experiență își confirmă sau infirmă o ipoteză, după rezultatele obținute în practică. Valoarea unui pământ se soldează cu cantitatea și calitatea produselor. Tot așa în lumea valorilor morale și creiatoare, numai faptele, realitățile, deplasează apreciațiile în ascenzioni de glorie, de slăvă și zeificare. Sentimentul de încredere, de admirație, de poruncitoare și instinctivă proslăvire în fața unei creații, este animat de energiile și eforturile materializate în fapt, de puritățile spirituale traduse în cuvânt, de emoțiile eternizate în vesmânt ușor de poezie și de amănunțurile piscuri de gândire cristalizate în sisteme filosofice. Conducătorul ideii, că ierarhizarea valorilor e în funcție de potențarea realităților, că aprecierea urcă pe trepte de fapte săvârșite, dă independență deplină părerii, că o existență trăiește și e posibilă prin însăși rațiunea de a corespunde unor nevoi și se distinge deodată cu dispariția acestei rațiuni.

O valoare e un organism viu; trăiește, respiră, consumă, fructifică și moare. Natural, rădăcinile ei se alimentează din faptele îndeplinite în contul ei. Când însă o valoare fie ea morală, nu e purtată în triumf de procesiuni de inimi, când numai poate fascina cu icoana ei, când realitățile ei devin contradictorii cu concepțiile de viață, când deranjează pulsul vieții cu funcții aritmice, prin însăși sterilitatea și parazitarea ei, încetează de a mai fi o valoare. Moare de inaniție, sufletele nu-i mai dau hrană: faptele cotidiene. De fapt o soartă destul de ingrată se

feră cele mai înalte idealuri, căci odată atinse, se transformă în mijloace, pentru cucerirea altora. Unirea tuturor Românilor într-o Dacie liberă, a fost visul și idealul generațiilor din trecut. Idealul odată atins, s'a vulgarizat, degenerând în mijloc pentru cucerirea altui vis: *Unirea sufletească și creșterea unui fond cultural specific românesc.*

În lumina acestui adevăr abordăm și chestiunile pedagogice. Orice societate la un anumit grad al evoluției sale, are o anumită concepție despre viață, un anumit cult, o atmosferă morală caracteristică și un ideal propriu. Școala trebuie să cunoască realitatea aceluși timp, să-i măsoare temperatura atmosferică morală, să poată ști precis ce virtuți priesc noului climat, copiii fiind creșcuți în spiritul acelei realități. Realitatea de astăzi pregătește pe cea de mâine. Orice viitor germinează din prezent. Ascensiunea morală, care depășește limitele de ideal ale acestei epoci, o educație precoce pentru timpuri ce le hotărânicim departe în viitor, compromit prezentul, îi anulează valoarea, considerându-l ca pe o povară. Ca să poată fructifica florile, trebuie să aștepte primăvara. Orice anticipare nefiind firească, atrage alterarea, dacă nu moartea plantei. *Suntem în afara oricărei greșeli, mărturisind, că un prezent bine cunoscut, bine apreciat și trăit în toată extensiunea, poate fecundă un viitor strălucit.*

Cunoașterea prezentului are o valoare covârșitoare, fiindcă din materialul prezentului se construiește viitorul. Analizând scopul vieții de astăzi, cerințele de astăzi, sistemul de conducere, gradul de emancipare a umanității, din râvna dorințelor și țințelor vom sensibiliza noi orientări de conduită și viață.

Capitalismul modern a creiat o realitate ce bruschează echilibrul clasicelor virtuți, desrădăcinând scopul etico-social. Capitalismul preconizează un scop egoist: forță prin bani și bogăție.

Firește capitalismul a avut o rațiune pe care s'a sprijinit. În timpul războiului s'a simțit nevoia unei industrii autohtone, spre a satisface cerințele de strictă necesitate. Capitalismul a abuzat însă, impunând un industrialism forțat într-o țară emina-mente agricolă. Graniților politice, s'au suprapus granițele vamale. La adăpostul acestui protecționism vamal, a anarhizat economia țării cu o supraproducție, care întrecea capacitatea de consum a agricultorului. Și acum când consumatorul și-a secătuit toate sursele de venit, îngenunchiat de sistemul bancar cămătăresc, la care s'a mai adăugat și repercursiunile depresiunii mondiale, ca-

pitalismul n'a cedat. S'a organizat în trusturi. Și ca să prevină orice eventualitate, a făcut concedieri de personal în masă.

Să analizăm acum busculada pricinuită în domeniul etico-social. Rapacitatea băncilor a adus la faliment direct pe producătorul agricol. În perioada furiei procentului de 46%—50% s'a realizat și reforma socială agrară. Această reformă n'a prevăzut concomitent cu exproprierea lotului țăranilor, mijloacele de ajutorare, animale și instrumente, așa că agricultorul dezorientat a alergat după împrumut la bănci și cămătari. Un credit agricol într-o țară agricolă n'a existat; în schimb creditul industrial se evaluă la peste 3 miliarde. Țăranul copleșit de datorii a succumbat moralicește ne mai având încredere în brazda pe care o răstoarnă. Iubirea seculară de glia strămoșească, a început să slăbească. Dragostea de munca lui a pierit. Ba mai mult, oamenii a căror viață a fost expresia unei munci cinstitute, a unei discipline cimentate de cuminenția veacurilor și tradiția rasei, rezervând pentru vremurile de chin și bătrânețe economii, bani albi pentru zile negre, și pentru asigurarea unui viitor tinerilor vlăstare, s'au trezit devastați de aceleași bănci, cari au sărăcit pe contribuabilul cu lotul obținut de la reforma agrară. În cele din urmă băncile rând pe rând au falimentat, lăsând pustiu dezamăgirilor în sufletele tuturor.

Și acum în fața acestei stări de fapt, cine ar mai putea riscă să pledeze pentru economie? Cum ar fi primit îndemnul nostru, pentru restaurarea acestei virtuți și forța căror argumente am putea invoca, pentru a promova gestul nobil de a economisi și a face depuneri la bancă?

Fiți economi! cine ar mai putea spune, fără să nu-și simtă vocea șovăind și tăria afirmației pulverizată de duritatea realității de astăzi? Economie, economie. Nu e oare un nou-sens în această deviză? Lozinca timpurilor noastre e de natură să răstoarne vechiul echilibru. Cheltuiți tot, absolut tot, căci numai așa veți scăpa de criză și mizerie. Am ajuns să proclamăm ca mijloc de salvare, principiul nesăbuitei prodigalității. Vreți, cinstiți cetățeni ai României Mari, să nu mai vedeți șomeri? Consumați până la saturație produsele industriale? Cumpărați, cheltuiți chiar dacă n'aveți nevoie de o anumită marfă. Să produceți mult și cât mai mult? La ce? Să utilizați toate mijloacele pentru asigurarea maximului de randament? Să inițiem pe copii în practica selecționării celor mai de sol vite? Cu alte cuvinte

să-și raționalizeze gospodăria în vederea sporirii producției atât cantitativ cât și calitativ. Da? Acum când suferim de o nemai-pomenită supraproducție? Acum când ne înecăm în propriul nostru belșug, să încuviințăm sugestia unui aviz, care va agrava caracterele crizei? O disciplină pedagogică numai prin generalizare devine o valoare. Și cum generalizarea în cazul de față, ajunge la preconizarea unei calamități sociale — arhi-supraproducție — gândim cu îngrijorare cum a putut vitregia timpurilor, să dezumfle de înțeles cuvintele: fiu harnic! Și par'că ne vine greu, în lupta cu scrupulele conștiinței, să afirmăm pentru triumful unei sănătoase normalizări economice, contrarul cuvintelor, fiu harnic! Cum? Să contestezi munca? Să consideri omul harnic ca pe un răufăcător, revoluționar, numai pentru că tulbură armonia societății cu profuziunea produselor sale? Va să zică implicit, cel leneș, pierde-vară, și vagabonzii sunt oamenii cinstiți. Îndărât la lene, nepăsare, inerție! Strașnică morală.

Am amintit scopul pe care-l vizează capitalismul modern: forță prin bani și bogăție, deci o deplină autonomie a egoismului, o tendință aristocratică, care se împacă cu ideea ilustrată în fabula cu ursul: „Partea întâia e a mea, a doua mi-se cade și a treia mi-se cuvine“. Așa se explică numai lăcomia și canibalismul acestei generații. E atât de înrădăcinată credința în atotputernicia banului, încât e ceva obișnuit în mentalitatea țaranului că, cu banii toate se pot face. *Cinste, valoare, putere, însemnătate se reduc în morala capitalismului la un singur cuvânt: banul.*

Dacă rezumativ, aceasta este realitatea cu care se înfățișează epoca noastră; declinul solidarității umane, o regenerare neașteptată a egoismului și a instinctelor, — propunem spre îndiguirea dezastrului moral soluția de mai jos. O plugărimă unită, organizată, având caracterul de definitivă constituție, poate înfruntă asaltul vremurilor. O plugărimă ce parvine, să-și concretizeze efortul în asociații de bănci populare, cooperative de producție și consum. O plugărimă restabilită pe echilibru solid, va secătui sursa mizeriei, cu paraziții și declassații societății, pe care-i mașinează cinismul privirii ochiului galben de metal.

După cum nu putem închipui o boală fără microbi, tot așa nu ne putem admite mizeria fără suferinți și în fine sărăcia fără hoți. În țări ca Suedia, Norvegia, Danemarca, omenirea respiră aerul întăritor al unei morale ventilate de impurități. Organizarea de masă a injectat în suflete prospețimea ideii de so-

lidarizare. A galvanizat cugetele și inimile, cari se îmbrățișază în reciprocitatea de interese și mutualitatea de ajutorare, ce presupune dintru început ofensivă directă sentimentelor de singurătate în orgoliu, de a privi din casa-ți mulțumită, desfătat la cumplita sbatere a vecinului tău în mreața neajunsurilor și a sărăciei, ce atentează la sănătatea copiilor, deci la viitorul țării. De la această plugărimă organizată se va aștepta mult. Reabilitându-se, va putea să-și fructifice o parte din excedent în fonduri de ajutoare a talentelor ce vulcanizează simțul comun și mediocritatea obișnuită. Se vor recruta talentele și geniile ce se vestejesc în anonimul satelor, ceata celor chemați, noblețea spiritelor, ce va înzestră nația cu noi opere de artă și viața cu un nou impuls.

Trăim clipe rezumative, doborâți de mizerie în penitenciarul propriilor noastre greșeli. Și tocmai această mizerie a pârșuit în inimi dorul de a-și întinde mâna, la fericirea tuturor, prin munca cu toții, căci vremile sunt de așa natură că acordă libertăți, făcând concesii spre surâzătoare perspective, numai acelor cari pornesc din capul locului spre ținta independenței, pe drumul solidarizării.

Școala trebuie să pregătească acest spirit. Experiența din zilele noastre ni-a arătat, că poporul e slab educat din punct de vedere social. Sufiul cooperatist la noi, a avut timide rezonanțe de înviorare a sufletelor. Lipsa totală de răbdare, incapacitatea mână'n mână cu nesimțirea și iresponsabilitatea persoanelor îndrituite la conducere, prin mustoasa aviditate de câștig mare și urgent, au pervertit și eclipsat optimismul masei. Cooperativele au început să falimenteze. N'au fost caractere, fiindcă n'au fost pregătite. Și aici angajarea școalei la luptă e bine-venită, să întremeze sentimentul de proprie inițiativă, curajul răspunderii, economia și respectul banului public, cinstea întrupată'n fapte și scrupulul în cifre, subordonarea pretențiilor pentru reușita scopului.

Conducerea de sine a clasei cu atâtea sugestii de solidarizare e un excelent mijloc de educație socială. Metodă de disciplinare a clasei prin răscolirea în suflete a ceea ce au ele stănt și eroic, acest fond divinizat, acest dinamism interior tradus în varietatea tonalităților de iubire, generozitate, dragoste de muncă, înfrânare de patimi, responsabilitatea în rolul angajat și activitatea și însuflețirea în formele de îndatoriri, alcătuiește ținta ce n

primenl inimile, entuziasmând un prezent și punând accent grav unui viitor apropiat și fericit.

S'a vorbit de-o disciplină prin activitate, de altcum singura, care stăpânește instinctele, adoarme pasiunile și sterilizează viciile, revărsând în conștiințe principiul supunerii și a împăciurii, înlesnind apropieri de inimi și încadrări de idealuri unei colectivități. Singura disciplină a cărei ponderațiune nu sfarmă libertatea individuală, nu distruge curajul nu răstoarnă voința, căci nu pornește din masivitatea pumnului mânios, a ochilor injectați de ură și a fălcilor imobilizate 'n rânjet, este cea cu adevărat necesară. Și această disciplină restaurează echilibrul clasicelor virtuți, dând posibilitatea de a-și exterioriza fondul sufietesc o generație, ce va cuteză să calce pe pământul tare al realităților. Viitorul sufietesc al tinerimii creatoare va eterniza valori în rodnicia operelor de artă, teaurizând în formele împrumutate în epoca de tranziție, fondul cultural românesc. Să putem exporta alături cu grâul mănoaselor câmpii, sublimul simțirei și puterei de abstracțiune ale geniului nostru național.

Tudor Gheorghe
înv.
Covăsinți—Arad.

Contribuțiuni la pedagogia românească.

Teodor Mariș,
profesor de pedagogie.

(Urmare)

1. a) Ce-i interesează pe băieții de 13 ani.

La întrebarea I: Care obiect de învățământ îți place mai mult și pentru ce? Au răspuns 140 băieți ceea ce reprezintă 94,59% din numărul băieților anchetați.

Au preferat *Istoria* 47, pentru că e folositoare 12, pentru că e frumoasă 20, pentru că e interesantă 10; *Matematica* 18, pentru că o pricepe 7, pentru că e folositoare 6 și pentru că e frumoasă 3; *Religia* 16 pentru că e frumoasă și vorbește de D-zeu; *Geografia* 15, pentru că e folositoare 8, pentru că e interesantă 3; *L. română* 11, pentru că e ușoară 6, pentru

că e folositoare 4; *Chimia* 8, pentru că e frumoasă 6, pentru că e ușoară 1; *Citirea* 5 pentru că e ușoară; *Franceza* 4, pentru că e frumoasă 3 și pentru că e ușoară 1, *Desemnul* 3 pentru că e ușor; *Fizica* 3 pentru că e interesantă 2 și pentru că e frumoasă 1; *Muzica*, 2 pentru că e frumoasă, *Botanica* 2 pentru că e frumoasă; *Lucrul manual* 1, *Gimnastica* 1 și *Geologia* 1.

La întrebarea II: Care obiect de învățământ îți place mai puțin ori nu-ți place deloc și pentru ce? Au răspuns 133=95%.

Împotriva *Muzicii* s'au pronunțat 33 băieți motivând 15 că e grea, 8 că nu știu și 3 că li-e frică; împotriva *Matematicii* 28, motivând 26 că e grea, 2 că e multă; împotriva *Francezii* 13, motivând că e grea 12, 1 că e nefolositoare; împotriva *Gramaticii* 10, motivând că e grea 8, că nu o știu 2; împotriva *Caligrafiei* 7, pentru că nu pot scrie 5, pentru că e nefolositoare 1 și pentru că e grea 1; împotriva *Lucrului manual* 7 pentru că e greu și plictisitor; împotriva *Desemnului* 5 pentru că e nefolositor; împotriva *Istoriei* 5 pentru că e grea și multă; împotriva *Instrucției civice* 4, pentru că e grea; împotriva *Gimnasticii* 4, pentru că e obositoare 2, pentru că nu știu 2; împotriva *Șt. naturale* 3 pentru că sunt grele; împotriva *Fizicii* 3 pentru că e grea motivează 1; împotriva *Latinei* 3, împotriva *Geografiei* 2; împotriva *Chimiei* 2 pentru că e grea; împotriva *Memorizării* 2 pentru că e grea, împotriva *Religiei* 1 pentru că e grea; împotriva *L. române* 1.

La întrebarea III: Ce citești mai bucuros? Au răspuns 143=96,66%.

64 citesc bucuros povești, 23 întâmplări, 13 poezii, 10 cărți religioase, 8 diferite cărți, 8 romane, 6 ziare, 4 cărți istorice, 4 cărți de științe, 3 reviste.

La întrebarea IV: Ce lucrezi mai bucuros acasă, din lucrările ce ți se impun? Au răspuns 131=91,21%.

30 lucrează în grădină, 18 îngrijesc animalele, 15 lucrează în curte, 14 lucrează în câmp, 10 citesc, 7 fac sport, 6 lucrează în casă, 5 se plimbă, 4 fac muzică, 3 pictează, 3 se ocupă cu electricitatea, 3 cu culesul viilor, 2 cu comerțul, 2 cu albinăritul, 1 îngrijește de frați, 1 face gimnastică, 1 experimentează 1 culege fructe.

La întrebarea V: Cu ce nu-ți place să te ocupi acasă bucuros, dintre lucrările ce ți se impun? Au răspuns 124=83,70%.

22 nu lucrează bucuros în curte, 16 nu lucrează în câmp, 16 nu îngrijesc animalele, 15 nu lucrează în casă, 10 nu lucrează în grădină, 9 nu se joacă, 9 nu merg la prăvălie, 6 nu studiază, 6 nu merg bucuros la de pături mari, 3 nu fac sport, 5 nu se ocupă bucuros cu nimic, 2 nu lucrează în grajd, 1 nu lucrează la bucătărie, 1 nu șterge vasele, 1 nu se ocupă cu vieritul, 1 cu lucru de mână și 1 nu se plimbă bucuros.

La întrebarea VI: Cu ce ți-ar plăcea să te ocupi acasă, dacă s'ar putea? Au răspuns 146 băieți = 98,71%.

29 ar studia, 17 s'ar plimba, 13 s'ar ocupa cu diferite meșteșuguri, 9 ar face sport, 9 ar face experiențe fizico-chimice, 8 ar plugări, 4 ar îngriji animalele, 4 ar merge la mărini, 3 ar vâna, 3 ar colecta diferite obiecte, 3 ar desemna, 2 ar lucra în grădină, 2 ar cerceta teatru, 2 ar face muzică, 2 ar face armată, 2 s'ar ocupa cu comerțul, 1 s'ar ocupa cu albinăritul, 1 fotografiatul, 1 cu fabrica, 1 cu șoferitul, 1 ar prinde porumbi.

La întrebarea VII: Cu ce te joci; sau de-a ce te joci? mai bucur? Au răspuns 148, toți băieții.

Sport (football) 45, cu mingea 37, cu bicicleta 17, gimnastică 6, de-a mla 5, tenis 5, ping-pong 4, de-a soldații 5, șah 4, diferite jocuri 3, cu smul 3, de-a războiul 3, de-a călăreții 3, loton 3, cu arcul 1, cuilașul 1, de-a caii 1, de-a ascunsele 1, cu roata 1.

La întrebarea VIII. Ce ai vrea să fii? Au răspuns 145 = 97,90%.

28 vor să fie meseriași, 23 ingineri, 19 ofițeri, 9 învățători, 8 preoți, 7 funcționari, 9 medici, 8 plugari, 5 avocați, 5 profesori, 4 marinari, 3 oameni de stat, 2 militari, 2 comercianți, 2 grădinari, 2 conductori silvici, 1 actor, 1 farmacist, 1 fotbalist, 1 aviator, 1 director de bancă, 1 cercetător, 1 barbier, 1 birjar, 1 brigadier silvic.

La întrebarea XI Cu cine ai vrea să te asemeni și pentru ce? Au răspuns 138 = 93,24%.

24 vor să se asemene cu tata, 9 pentru că e bun, 7 pentru că e lucrător, 2 pentru că nu e bețiv, 20 cu oamenii viteji, 20 cu colegii pentru că sunt buni, silitori și frumoși (ei îi numesc) 12 cu mama, 5 pentru că e frumoasă; 10 cu oamenii de știință, pentru că sunt respectați, 7 cu oamenii buni, 5 cu oameni de stat, 5 cu unchiul, 5 cu diferite figuri de cinematograf, 5 cu profesorii lor pentru că sunt buni zic 2, 5 cu fratele, pentru că e bun 2, pentru că e drept 2; 4 cu preoții, 3 cu oamenii harnici, 3 cu medicii, 3 cu funcționarii respectați, 2 cu tușa pentru că e bună, 2 cu Duh bun, 2 cu aventurierii, 1 cu episcop credincios.

La întrebarea X. Cu cine nu vrei să te asemeni și pentru ce? Au răspuns 134 = 90,54%.

62 nu vor să se asemene cu oamenii vițioși (răi, bețivi, hoți, leneși, proști, slreini, păcătoși, neînvățați și săraci) 16 cu colegii leneși, neserioși și nebuni, 10 cu copiii răi, 5 cu tata, pentru că e rău 3 și pentru că injură 1; 5 cu duhul necurat; 5 cu meseriași murdari, 5 cu țiganii pentru că sunt urâți, 3, cu unchiul, pentru că e rău 2, pentru că e bețiv 1; 3 cu oamenii politici, 3 cu personajii istorice (cu nume rău), 3 cu evreii, 2 cu bolnavii, 2 cu generali, 2 cu fratele pentru că e rău, 2 cu animale urâte, 1 cu vărul

pentru că e rău, 1 cu profesorul (il numește) pentru că e rău, 1 cu orbi, 1 cu scriitorii, 1 cu mama, pentru că e mică, 1 cu medic (chirurg).

Constatări și precizări.

Răspunsurile, respective motivările sunt mai precise și mai complete. Se remarcă tendința către cercetări științifice, prin dorința de a face experiențe fizico-chimice. Cele mai preferate materii de învățământ sunt: Istoria, Religia, Geografia, Româna, Chimia, Citirea, Geologia. Cele mai puțin plăcute sunt: Muzica, Matematica, Franceza, Lucrul manual, Caligrafia, Desemnul, Gimnastica, Instrucția civică, Științele naturale, Memorizarea.

Sfera lecturii este aceeaș ca și în anii precedenți.

Dintre ocupațiunile principale, obișnuite cele mai plăcute sunt: lucrarea în grădină, îngrijirea animalelor, citirea, iar cele mai puțin plăcute: lucrări în curte, la câmp și diferite lucrări prin casă. Dacă ar fi liberi cei mai mulți ar studia, s'ar juca, s'ar plimba, s'ar ocupa cu diferite meșteșuguri, ar face sport, ar face experimentări fizico-chimice, și ar plugări.

Între jocuri premerge foot-balul, se menține însă și mingea și vedem jocuri noi: cu bicicleta, tenis, ping-pong, de-a războiul.

În ce privește profesiunea dorită, cei mai mulți vor să fie meseriași, ingineri, ofițeri, învățători, preoți, funcționari, medici, plugari, avocați și profesori.

Idealul lor îl formează în cea mai mare măsură tata, oamenii rîleși, colegii buni, silitori și frumoși, mama, și oamenii de știință. Ca și celelalte vârste urăsc răul și urâtul. Referitor la Matematică constat din nou și încă o și mai mare deosebire între numărul celor ce o preferă $18=12,85\%$ și dintre a celor care s'au pronunțat împotriva ei 28 băieți $=21,05\%$, așa, încât pe baza acestui raport, la 14 ani putem vorbi la băieți și despre Matematică ca materie mai puțin preferată, resturnând raportul constat la 7 ani.

b) Ce le interesează pe fetele de 13 ani?

La întrebarea I: Care obiect de învățământ îți place mai mult și pentru ce? Au răspuns 109 fete, toate câte au fost anchetate.

20 au preferat *Istoria*, 5 pentru că e interesantă, 14 pentru că e frumoasă; 11 *Franceza*, pentru că e ușoară motivează 5 din ele; 10 *Aritmetica*, 4 pentru că e frumoasă, 3 pentru că e interesantă și 3 pentru că e instructivă; 10 *Româna*, 9 pentru că e folositoare și 1 pentru că e frumoasă; 9 *Chimia*, 7 pentru că e frumoasă și 2 pentru că e folositoare; 9 *Geografia*, 4 pentru că e folositoare, 2 pentru că e ușoară; 7 *Muzica*, 6 pentru că e plăcută și 1 pentru că are talent; 6 *Botanica*, pentru că e ușoară motivează numai 3; 5 *Religia*, 5 *Latina*, pentru că e folositoare; 3 *Desemnul*, 3 *Zoologia*, pen-

trucă e frumoasă; 2 *Gospodăria*, 2 *Lucru manual*, 1 *Memorizarea*, 1 *Dreptul*, 1 *Gramatica*, 1 *Violina*, 1 *Citirea*, 1 *Germana*, 1 *Caligrafia*.

La întrebarea II: Care obiect de învățământ îți place mai puțin, ori nu-ți place deloc și pentru ce? Au răspuns 104 fete=95,41%.

S'au pronunțat împotriva *Matematecii* 34 fete motivând 21 că e grea, 13 e neînțeligibilă; împotriva *Istoriei* 10, motivând 6 că e grea 2, că e îngrozitoare; împotriva *Francezii* 9 motivând 6 că e grea, 3 că e neînțeligibilă; împotriva *Muzicei* 8, pentru că nu au voce, au motivat 6; împotriva *Chimiei* 8, împotriva *Latinei* 7 pentru că e grea; împotriva *Instrucției civice* 5 pentru că e grea; împotriva *Lucrului manual* 5 pentru că e plictisitor și nu folosește la nimic; Nici o materie nu le convine la 3 fete. Împotriva *Geografiei* s'au pronunțat 3, motivând, că e grea; împotriva *Caligrafiei* 3 pentru că e grea; împotriva *Desemnului* 3 pentru că nu știu; împotriva *Șt. naturale* 3 pentru că profesoara e severă; împotriva *Gramaticii* 2 pentru că e grea și 1 împotriva limbii germane pentru că e grea.

La întrebarea III. Ce citești mai bucuros? Au răspuns 107. Fete = 98,16%.

40 citesc povești, 13 poezii, 13 cărți istorice, 13 romane, 9 cărți religioase, 8 nuvele, 4 călătorii, 2 științe, 1 tot felul, 1 fabule, 1 teatru, 1 reviste, 1 cărți de geografie.

La întrebarea IV. Cu ce te ocupi mai bucuros acasă, din lucrările ce ți se impun? Au răspuns 107=98,16%.

Lucrează bucuros în casă 53, în bucătărie 21, se joacă 16, lucrează în grădină 6, sădesc flori 4, muncesc la câmp, dansează 1, îngrijește de trași 1, merge la prăvălie 1. cântă la pian 1, citește povești 1.

La întrebarea V: Cu ce nu te ocupi bucuros acasă, din lucrările ce-ți sunt impuse? Au răspuns 104=95,41%.

41 nu lucrează bucuros în casă, 18 nu lucrează în bucătărie, 12 nu lucrează în câmp, 6 nu lucrează în curte, 5 nu lucrează în grădină, 5 toate-i displac, 4 nu vând în prăvălie, 4 nu fac lucru de mână, 3 nu se joacă, 2 nu îngrijesc animalele, 4 nu se plimbă.

La întrebarea VI: Cu ce ți-ar plăcea să te ocupi mai bucuros acasă, dacă s'ar putea? Au răspuns 102 fete 93,57%.

18 ar studia, 10 ar face lucru de mână, 9 s'ar juca, 6 ar ajuta pe copiii săraci, 6 ar călători, 5 ar face sport, 5 muzică, 4 ar șede, 4 ar lucra în casă, 4 ar citi, 3 ar coase, 3 s'ar plimba cu bicicleta. 2 ar merge la cinematograf, 2 ar desena, 2 ar cânta cu vioara, 2 ar dansa, 2 s'ar călători, 2 s'ar juca cu păpușa, 1 ar citi ziare, 1 n'ar umbla la școală, 1 ar lucra lucrări casnice, 1 ar merge la teatru, 1 ar lucra în grădină, 1 s'ar găti, 1 s'ar mărita.

La întrebarea VII: Cu ce îți place sau de-a ce îți place să te joci?

Au răspuns $107=98,16\%$.

31 cu mingea, 11 cu păpușa, 8 tenis, 16 jocuri sociale, 5 cu biciclete, 5 baba oarbă, 4 nu le place jocul, 4 cu surorile, 4 oina, 3 cu pelricele, 2 dans, 2 citire, 2 sport, 2 sfoara, 1 de-a mălaiul, 1 de-a găscanul, 1 de-a școala, 1 cu fetele, 1 de-a prinsele, 1 de-a ascunsele, 1 să fugă, 1 de-a fântânița, 1 de-a războiul, 1 șach.

La întrebarea VIII: Ce vrei să fii? Au răspuns $102=93,57\%$.

28 vor să fie profesoare-învățătoare, 11 artiste, 5 croitorese, 5 gospodine, 4 bogate, 3 comercialiste, 3 funcționare, 3 învățate, 3 pictorițe, 3 călugărițe, 3 farmacist, 2 regine, 2 modiste, 1 telegrafistă, 1 poetă, 1 falsă cinstiță, 1 vânzătoare, 1 medic, 1 avocat.

La întrebarea IX: Cu cine voești [să te asemeni și pentru ce?] Au răspuns $104=95,41\%$.

28 cu mama, 24 pentru că e bună, 1 pentru că e frumoasă, 15 cu profesoarele, pentru că sunt bune; 10 cu colegele bune (ele le numesc); 10 cu eroinele, 8 cu oamenii culți, 6 cu sora, pentru că e bună; 6 cu diferite frumuseți (missuri) 6 cu părinții, 3 cu fratele pentru că e bun, 2 cu verișoara pentru că e bună; 2 cu tata pentru că e bun, 1 cu protopopul pentru că e bun; 1 cu artista de cinema, 1 cu explorator, 1 cu învățați 1 cu mălușă.

La întrebarea X: Cu cine nu vrei să te asemeni și pentru ce? Au răspuns $106=97,24\%$.

33 nu vor să se asemene cu colegele rele, 19 cu oamenii răi, 12 cu femeile rele, 7 cu hoții, 4 cu profesoarele rele (ele le numesc), 4 cu mincinoșii, 4 cu necuvincioșii, 3 cu necuratul, 3 cu maimuțele, 2 cu bunicul, pentru că e rău, 2 cu Țiganii pentru că sunt răi, 2 cu oamenii lenoși, 2 cu vărul, 1 cu fratele pentru că e rău, 1 cu proștii, 1 cu elefanții, 1 cu țărani, 1 cu luxoși, 1 cu Vlad Țepeș, 1 cu nenorociții, 1 cu tata, 1 cu actorii.

Constatări și precizări.

E primul caz, când întâlnesc motivare obiectivă, adică reală, referitor la aprecierea muzicii, atât la întrebarea I (e plăcută, are talent) cât și la întrebarea II (n'au voce). Da asemenea întâlnesc tot pentru prima oară așa de mare apropiere între numărul celor ce iubesc muzica — $6,42\%$ — și a celor ce nu o preferă — $7,33\%$ — Până aci acest raport era sau foarte depărtat, atât la băieți cât și la fete, sau, muzica resp. cântul nici nu figura între materiile preferate. Cele mai preferate materii de învățământ sunt:

Istoria, Geografia, Româna, Chimia, Franceza, Științele naturale; iar cele mai puțin preferate: Matematica, Latina, Muzica, Lucrul manual, Instrucția civică, Caligrafia Gramatica.

Sfera literaturii s'a îmbogățit cu nuvela și cu fabula.

Cele mai plăcute lucrări pe acasă sunt: lucrări în casă, în bucătărie; iar cele mai puțin preferate sunt: lucrările în câmp, și prin curte.

Cele mai multe s'ar ocupa acasă cu studiul, lucrul manual, jocul. Cel mai plăcut joc este tot mingea, și păpușa dar nu în proporții așa de mari ca mai înainte. În proporție de 3,68%, chiar nu le place jocul deloc.

Profesiunea cea mai preferată este cariera didactică; profesoare și învățătoare, apoi artiste 10,78%, și croitorese.

Idealul lor este ales din familie, mama, apoi profesoarele, colegele bune și eroinele. Se feresc de rău și urât.

(Va urma)

EDUCATORUL ȘI NATURA.

Chiar și omul preistoric a primit o anumită educațiune și a avut prin urmare un educator, care ne-ar fi și nouă celor de azi, — cei cari ne ocupăm cu educațiunea tinerelor vlăstare, cei cari avem pretenția că facem educația în spiritul școalei active, — de mare folos, dacă l-am consulta. E vorba de marele educator: „Natura“! Natura a fost aceea, care a educat pe om dintru început; natura este și azi educatoarea celor ce n'au călcat pragul școalei. Tot natura ne-ar da cel mai mare ajutor în îndeplinirea misiunii noastre, cu singura condiție: *S'o cercetăm!*

În cele ce urmează, mă voiu sili să arăt cam care ar fi acest mare-ajutor...

În educație, noi căutăm să facem din tineretul ce ne este încredințat, oameni de caracter, oameni folositori lor înșiși și societății din care fac parte. Acest scop îl atingem dacă servim întru toate ca exemplu elevilor noștri.

Aceasta o aveă în vedere J. J. Rousseau, când zicea: Gândiți-vă că, înainte de a cuteza să formezi pe om, trebuie să te fi format tu singur, om; trebuie să găsești în tine exemplul, care să-l dai. Câtă vreme copilul este încă fără cunoștință, ai răgaz să pregătești cele din juru-i, pentruca primele lui priviri să nu întâlnească decât lucruri pe care se cade să le vadă. Dar unde se pot găsi astfel de lucruri perfecte?!... Gândesc că numai în mijlocul naturii! În acest mediu numai, găsim bine, frumos, muncă, ordine, modestie, etc. lucruri, pe care văzându-le copilul, va învăța în modul cel mai plăcut, să fie bun, să iubească frumosul,

ordinea, modestia, să fie harnic și fără vițuri, și cari cu ori câtă teorie nu le putem face. Intre pereții reci ai claselor, oricâtă viață și oricât suflet vom da acestor teorii, scopul către care tindem este problematic, căci este subjugat mediului în care trăește copilul. Ce folos aduce statul pe care-l dăm noi în școală, să faci binele, dacă acasă și 'n juru-i nu vede decât răul?... Se schimbă rezultatul, atunci, când copilul e dus în mijlocul naturii, când e pus în fața diferitelor fenomene, când observă viața, când curiozitatea îl împinge la cercetare și-l lași singur să-și răspundă acestei curiozități, îl lași să găsească singur știința; iar tu educator, n'ai altă muncă, decât să-i întreții această curiozitate și să-i dai direcția care trebuie, țintei către care tinzi.

Mulți au căutat să înlocuiască natura prin muzee.¹⁾ Dar, ori cât vor împodobi muzeul, ori cât de luxos ar fi, între el și natură e o mare deosebire: „*Viața*“! Un animal, bunăoară ori cât de măestrit ar fi expus, e rigid. Și poți admira forma, culoarea sa, dar îi lipsește viața, îi lipsește mediul îi lipsec mișcările sale; și dela acestea se pot culege învățăturile... Când se culeg, însemnează că se câștigă prin muncă; aceasta e de mare valoare, fiindcă tot ce se capătă prin trudă este durabil, e mai solid ca cea ce se primește dea gata. Și a cetii e mult, dar nu de ajuns spre a pregăti pe cineva pentru viață și mai ales pentru o viață ca cea de azi. A cetii, însemnează a ascuți gândul altuia, a afla ce a văzut altul, a profita de roadele muncii altuia. Prin cetii privești munca altuia, dar nu-i cunoști adevărata valoare. Și lucrul principal este să te deprinzi a vedea, a observa cu amănunțime, a cerne ceea ce ai observat, apoi prin comparație să scoți generalitățile, care te atrag așa de mult la cetit. A ști să observe este o armă folositoare în viață. *Acest simț, simțul de a observa, trebuie educat mai întâiu la copil*, fiindcă el e prima treaptă a scării pe care să se urce până la enunțarea gândurilor celor mai largi, ori care ar fi forma în care le-ar îmbrăca.

Mijlocul cel mai potrivit este natura, care stă la îndemâna tuturor, servind de carte, de profesor și de povătuitor. Ea te

¹⁾ Nimenea nu caută să înlocuiască natura prin muzee, din potrivă prin muzee se intenționează completarea cunoștințelor copiilor cu atari produse naturale, cari se pot observa direct în natură în tot locul și în tot timpul; iar prin tratarea științelor naturale după metoda biologică, se caută a se prezenta viața acolo și atunci, când nu se poate privi în realitatea ei. (N. R.)

cheamă și-ți oferă cu prisosință totul, îți pune la dispoziție întregul său tezaur, în care găsești tot ce-ți lipsește în viață, tot ce vei folosi mai târziu.

Dacă vrei să faci din elevul tău un om muncitor, nu-i vorbi despre muncă și foloasele ei; ci du-l în fața unui stup cu albine sau mușuroiu cu furnici, și cercetându-le, va lua un exemplu mai bun și-o învățătură mai trainică despre rostul muncii și despre diviziunea muncii.

Vrei să faci din el un om moral? Nu crede că vei putea vorbindu-i despre moralitate! Se poate însă, ajunge cu ușurința neînchipuit de mare, punându-l în fața naturii, în fața plantelor și animalelor, cari prin felul lor de viață, inspiră moralitatea în tot complexul ei. Urmărind o gănganie cât de mică, vom scoate învățături nescrise nicăeri. Cine nu știe că, în lumea necuvântătoarelor, tot ce e bun și folositor, e lăsat să trăiască în liniște și pace; și, dimpotrivă, tot ce e rău, păgubitor, e urmărit și distrus, se caută stărpirea lui, pentru liniștea societății lor?! Barza care și-a lăsat puii să moară, e condamnată de sfatul tovarășelor sale, e bătută cu aripile și cu pliscul, iar la plecare este exclusă din ceata lor. Sentința e îndeplinită fără milă. Vrabia, care ocupă cuibul rânduncii peste iarnă, iar primăvara își pune ouăle și se așează la clocit, la venirea stăpânei dela drum lung, este condamnată pentru obrășnicia și neascultarea ei; și, în câteva clipe este întemnițată în cuib de ceata rândunicilor, plătind cu viața îndrăzneala sa. Ce lecții de morală mai voiți?

De voiești să desvolți în elev simțul frumosului, nicăeri ca'n mijlocul naturii nu-l vei putea! De cu primăvară, firicelul de iarbă verde, mugurașul ce se deschide, musculițele ce bâzâie în aer, norii cari aleargă în văzduh, soarele care-și mută răsăritul tot mai spre nord, totul e măestrie și frumsețe. Nici n'a apucat luceafărul dimineții să-și stingă candela și triburile ciocârlilor îmbată văzduhul. Din fânețe pitpalacul, din crâng și vii mierloiu! și tot neamul păsăresc, iau parte la cântarea bucuriei. Dacă te îndrepti spre pajiștea înflorită, în spre acest altar măreț, o floare te cheamă, alta mai frumoasă îți face cu ochiul, alta, prin parfumul ce răspânpește, te face să-ți uiți de tine. Urmărind aceste chemări, urmărind insectele în mii de forme și culori, când îți tragi de seamă, vezi că ești departe. În mână ai un buchet de flori, un tablou pe care n'ar fi în stare să ți-l facă nici cel mai renumit pictor. Te simți mai înviorat. Glasul tainic al florilor îți influen-

țeară gândurile mai mult decât o carte plină de înțelepciune. Dulcea lor aromă ți-a năpădit sufletul, ți l-a curățit de tot ce ar fi dăunător și ți l-a înălțat spre tot ce e frumos, măreț și sfânt...! Nu e aceasta cea mai solidă educație estetică, și moral-estetică?

Tot prin aceste cercetări, elevul va cunoaște deasemenea pământul și felul pământului strămoșesc; va învăța să-l iubească, să-l prețuiască, și în modul cel mai plăcut, putem să i dăm atunci cunoștințele istorice și geografice.

În afară de acestea și a multora de acest fel, natura ne mai spune că, viața și calea vieții nu e presărată numai cu trandafiri, ci e o luptă continuă, o luptă din cele mai crâncene. Și noi, în educație, trebuie să ținem seamă de această. Deși ni se pare, la prima vedere, că în natură totul e bine aranjat, că un pom, o pasere, un pește, un animal sălbatic și chiar o muscă, duc o viață ușoară și fără griji, realitatea e alta. Ne spune aceasta, păsărea care zboară și cântă, peștele care înoată și se joacă 'n apă, fluturile care aleargă din floare 'n floare, greerele care sare țâșnind prin iarbă și toate vietățile. Cele mai multe păsări se hrănesc cu insecte și semințe, adică distrug viața; apoi ele însăși servesc drept hrană răpitoarelor și animalelor de pradă. Se vede dar că, viața lor nu e ca la prima vedere. Azi pot fi sătule, au pradă destulă; mâine nu mai găsesc nimic. Intotdeauna, ele sunt ca niște soldați pe câmpul de luptă. În jurul lor e un vecinic războiu pentru dreptul la viață al fiecăreia. În grădină, în câmp, în pădure, în apă, în aer și chiar sub pământ, pretutindeni se dă această grozavă luptă pentru viață, pentru existență. Griji și greutate, dușmani și boale, apoi moartea, — toate amestecate cu bucurii și fericire —, aceasta e soarta tuturor vietăților. Și, toate, dar mai ales omul, trebuie să țină seamă de ele; să ocotească greutățile și neplăcerile, și să caute fericirea; să evite sau să înfrunte dușmanii și să-și asigure viața, hrana și conservarea speciei.

Observând această crâncenă luptă, ce se dă pe tăcute în mijlocul naturii, vom face din elevii noștri oameni înarmați pentru greutățile vieții, pentru această crâncenă luptă.

Iată dar, cum prin dezvoltarea darului de a observa, la copil, ca și la omul matur, în mijlocul și cu ajutorul naturii, putem da o educație integrală și solidă, pe care, cu orice muncă, n'o vom putea da între pereții claselor.

Viciile, răutatea și ticăloșiile mediului în care trăiește copilul, după ce pleacă dela școală, nu vor mai avea nici o înrăurire

asupra sa, fiindcă el a învățat să iublască natura și totdeauna va căuta refugiu în mijlocul ei. Lui îi plac frumsețile și măestria în care sunt împletite lucrurile din natură, îi place viața și regularitatea cu care se produc fenomenele în mijlocu ei și totdeauna va fugi de tot ce-i rău, păgubitor și stricat.

Acesta este marele ajutor pe care ni-l oferă natura; aceasta e cartea cea plină de înțelepciune, și-i fără de sfârșit. Ea ni se oferă. S'o întrebuințăm! Întrebuințându-o, vom mai câștiga ceva; vom câștiga sănătate, vigoare, sprinteneală, plăcere și voieșie, iar neamului nostru românesc, îi vom da oameni plini de putere și sănătate, oameni cari au învățat să-și iubească glia strămoșască, oameni deplin formați atât sufletește cât și fizicește.

Miron Cosoroabă

Inv. Șolmoș.

Planul lecției model de aritmetică „Scrierea lui zece“

ținută cu elevii cl. I ai șc. de aplicație, în ziua de 14
XI 1931, pentru elevii clasei VI normală.

Material didactic: Mașina de socotit, bețișoare, cubulețe.

I. Lecție indirectă la cl. II. Ex. de scădere pag. 57.

$$89-47=?$$

$$99-75=?$$

$$64-25=?$$

$$8-4=?$$

$$15-12=?$$

$$53-27=?$$

$$37-16=?$$

$$78-35=?$$

Scoateți-vă caetele și arit. 1, 2, 3. Deschideți la pag. 57.— Să citească unul. Cât fac $89-47$? Cum ai făcut socoteala? (...am luat 7 unități din 9 unități și mi-a mai rămas 2 unități 4 zeci din 8 zeci și mi-a mai rămas 4 zeci; 4 zeci și 2 unități fac 42. Altul să citească mai departe. Cât fac $64-25$? Cum ai

făcut socoteala? (...avem 5 unități să luăm din 4. Luăm 4 unități și mai trebuie să luăm din 6 zeci, și ne mai rămâne 59. Așa faceți copil și cu celelalte ex., și să puneți la fiecare rezultatul.

Scrieți încet și frumos pe caet. În timpul predării îi observați într'una, iar la sfârșit, fac corectarea.

II. Lecție recapitulativă la cl. I. Adunări și scăderi cu zeci (calcul oral) 3 zeci și cu 4 zeci câți zeci fac. Dar 2 zeci și cu 5 zeci, etc. Din 9 zeci dacă luăm 4 zeci cât ne mai rămâne. Dar din 6 zeci dacă luăm 3 zeci, câte zeci ne mai rămân? etc.

III. *Lecție progresivă.* „Scrierea lui zece” Elevii scriu pe tabla mare, cifrele învățate, (zece la număr).

Pregătirea. Câte feluri de unități cunoaștem? (...două).

Cari sunt? (...unitățile mici și zecile). Fac calcul oral cu unimi și zeci. Pe care le-am învățat să le scriem? (pe cele mici).

Anunțarea. Azi vom învăța să le scriem și pe cele mari.

Predarea. Să vină unul să ia trei unități din cubulețe. Altu să scrie la tablă trei unități de cubulețe. Să vină unul să ia un zece și să-l așeze la stânga celor trei unități de cubulețe. Unde îl așezarăm? Atunci și când îl scriem la tablă, îl scriem tot la stânga unităților. Să iese unul și să-l scrie. Ce spuserăm că este trei? (...Unități de cubulețe) Dar un zece? (...unități de zeci). La stânga cui îl așezarăm? (...unităților). Prin urmare, unde scriserăm pe zece? (...la stânga unităților) la unități-vă câte cifre sunt aici? (...două). Deci când scriem unități și zeci cu câte cifre scriem și unde scriem zecile?

La fel procedez și cu bețișoarele.

Asocierea. Unde văzurăm noi că zecile se scriu la stânga unităților? Atunci când scriem unități și zeci, cu câte cifre scriem și unde scriem zecile?

Generalizarea. Când avem de scris unități și zeci, scriem două cifre: una pentru unități și alta pentru zeci, scriind totdeauna, zecile la stânga unităților.

Aplicarea. Scrieți un zece și patru unități; un zece și șase unități; un zece și nici o unitate.

Cât fac $9+1$, $5+5$, etc. Cât fac $6+4$? Gheorghită are 7 mere. Sora lui îi mai dă 3. Câte are cu toate? Să iasă unul la tablă să scrie cât fac $7+3$? Munteanu are 30 nuci. Mamă-sa îi

mai dă 40 nuci. Câte nuci are cu toate? Să iasă unul la tablă și să scrie câte fac.

N. B. După ce s'a trat. zece ca tot, s'au făcut calcule orale cu zeci și după aceea s'a trecut la scrierea lui zece.

Const P. David

institutor

Șc. Aplicație a Șc. Normale
Arad.

Conferința D-lui prof. Fl. Ștefănescu-Goangă.

Duminecă 3 Aprilie a. c. în cadrul conferințelor Astrei, a vorbit la Palatul Cultural D. prof. Fl. Ștefănescu Goangă despre: *Problema socială a femeii în lumina psihologiei* spunând: că în mișcarea feministă se pot deosebi trei direcții:

a) *Politică*. Femeile cereau și cer egală îndreptățire politică cu bărbații. Urmăresc ideal bărbătesc. Această mișcare a fost pornită din sus în jos.

b. *Economică*. Femeile fiind obligate în cursul războiului să îndeplinească o serie de ocupațiuni, au observat, că pot să îndeplinească lucrări bărbătești, să se substituie bărbaților și de aici încrederea în puterile lor și gust pentru *libertatea economică*, care să le asigure existența, independente de bărbați. După războiu îndată însăși statele au aplicat femeile în diferite lucrări. Această mișcare a pornit de jos în sus.

c) *Sociață și culturală*. Aderentele acestei direcții doresc să li se asigure în societate liberă manifestare a aptitudinilor lor sufletești ca și bărbaților. Idealul lor este femeea, virtuțile femeiești.

Această direcție are temeiuri științifice, biologice și psihologice, cari dovedesc, că realitatea este varietatea între bărbat și femeie. Numai făcându-se apel la ceea ce este specific femeesc se pot face lucruri mari și în interesul societății.

În special două sunt calitățile specifice femeiești: maternitatea cu educația și opera de ocrotire socială.

Având femeia deplină libertate în aceste două direcții se va completa viața în societate.

Vom cerceta ce este femeea din punct de vedere psihologic. Întâiu arătăm, că în ce privește creșterea, talia s'a constatat, că între bărbat și femeie e o deosebire de 15 cm. în favorul bărbaților. În ce privește inteligența, azi când această funcție sufletească se poate măsura, s'a constatat,

că nu există deosebire sub acest raport între bărbat și femeie. Spre ilustrare ni se comunică cercetările făcute în America, pentru a se găsi cei mai inteligenți 1000 copiii.

După multe cercetări, nu s'au aflat decât 680, iar între aceștia 300 băieți și 300 fete. Deci cu 80 mai mulți băieți, dar primele inteligențe au fost două fete.

Este deosebire însă între direcția și calitatea inteligenței celor două sexe. Inteligența bărbaților este mai mult abstractă și tehnică; a femeii socială și artistică.

Inteligența femeii este îndreptată mai mult spre concret, spre viața concretă a ființelor cari trăiesc, a bărbaților spre abstracții.

Bărbații au inteligență discursivă, logică. La femei așa ceva nu există. Ele pătrund repede și se bazează pe spiritul de observație, ele observă toate amănuntele.

Femeile posedă spiritul de analiză, de aceea ele lucrează puțin în știință, tehnică și artă. De ex. cu toate că femeile se împărtășesc de o educație muzicală mai intensivă ca bărbații, nu e nici o femeie creatoare în muzică. Din 600 secte religioase numai 7 sunt datorite femeilor. Din 64000 paleștri din Germania numai 6 se datoresc femeii. Creațiunile femeii sunt în partea practică a vieții: gospodărie etc.

În ce privește viața emotivă deasemenea nu este egalitate. Femeile sunt mai emotive. Viața lor emotivă se bazează pe viața lor fiziologică. Emoția la bărbați este un accident, la femei emoția este însăși viața.

De aici rezultă că femeile au unele însușiri superioare bărbaților; dar tot acestei deosebiri li se atribue și unele scăderi pe cari bărbații nu le au.

Însușirile mai alese sunt: mila, generozitatea, sacrificiu, delicatețea, devotamentul. Femeia fără devotament este aproape non-senz. Femeia e ca o flacără, care dacă nu este alimentată de cineva, sau dacă nu luminează pe cineva, se stinge. Toate aceste însușiri alese dau femeii mai mult tact în societate, decât bărbaților.

Laturea umbroasă din cauza emotivității la femei este: Femeia e capabilă să-și schimbe convingerea pe baze de argumente. (e încăpățânată) Sunt intolerante: nu trec ușor asupra scăderilor vieții. Sunt despotice: vreau să-și impună voința lor mai mult ca bărbatul. Din acest motiv nu se înțelege soacra cu nora.

Sunt vanitoase: doresc să fie cele dintâiu, măcar într-o singură direcție în viață. Elevii de școală acceptă un conducător, elevele nu.

În privința *voluțională* femeia este impulsivă capricioasă. Actele ei sunt necugetate. Bărbații fiind mai capabili de efortare, sunt și mai creiașoi. Femeia nu se poate izola de viață.

Aceslea sunt deosebirile între cele două sexe. Știința din zilele noastre urmărește cunoașterea acestor deosebiri și aplicarea lor în viață, locul potrivit.

Viața este atât de complicată încât nu se poate satisface necesităților ei, decât punându-se în acest serviciu cele două sexe fiecare cu ce este specific al său.

Femeea probabil își va cuceri și drepturi politice și independență economică, mare va fi însă femeea numai muncind în cele două direcții specifice sexului frumos: maternitatea cu educația copilului și opera de ocrotire socială.

Conferința a fost ascultată cu mult interes și a fost des întreruptă de aplauzele ambelor sexe.

Se poate înfăptui o Bancă a învățătorilor din orașul și județul Arad?

La o conferință a directorilor de școli primare din județul Arad, ținută pela începutul lui Aprilie, în orașul Arad cu autoritățile școlare, s'a aruncat de subsemnatul ideia înființării unei bănci învățătoresți arădane și s'a cerut tuturor să mediteze asupra ei și, dacă se va găsi mântuitoare și realizabilă, să spriginească înfăptuirea cât mai de vreme. Ideia unei bănci învățătoresți județene nu-i nouă, căci mai în toate județele din vechiul regat, aceste bănci învățătoresți au luat ființă în ultimii ani. Ba chiar legiuitorii, în legea de organizare a Ministerului Instrucțiunii Publice au prevăzut anumite privilegii acestor bănci învățătoresți, cari au la bază principiile cooperatiste ale băncilor populare și ceva și mai mult, actualii legiuitori au scos din coversiunea datoritiilor agricole aceste bănci învățătoresți după stăruința colegului locobescu deputat din Cetatea Albă.

Din punct de vedere legal deci acest fel de bănci au o serie de înlesniri de cari nu se bucură alte bănci, nici chiar băncile populare sâtești și orășenești.

Întrebarea este însă dacă cu actuala criză și mai ales cu neplata sașariilor de 5—6 luni, s'ar putea înființa o asemenea bancă în județul Arad?. Eu cred că da, pentru următoarele considerațiuni:

1. Banca se constituie ca și o bancă populară cu cel puțin 50 membrii și cu ori cât de mulți. Noi avem aproape 800 învățători în județ și oraș.

2. Fiecare membru poate subscrie la intrare în bancă cel puțin o parte socială, care poate fi de 500 ori 1000 lei. Poate și mai mult, dar cel puțin — să subscrie până la 100 de aceste părți sociale.

3. Plata acestei obligațiuni ce și-o ia fiecare *nou înscris*, face în rate lunare timp de 2 ani: 1000. lei 24 rate, cam câte 40—50 lei lunar, de fiecare parte subscrisă, nu odată.

4. Un membru al acestei bănci se poate împrumuta cu 2 ori 3 ori capitalul pe care l-a subscris: a subscris 1000 Lei poate să se împrumute cu 3000 lei, etc. Plata datoriei nu se face odată la termen, ci se împarte în trei ori șase rate lunare și se plătește la bancă lunar.

5. Atât plata cotizațiunii 40—50 Lei lunar cât și plata ratei din datorie, să zicem 300—400 Lei lunar, se poate face prin rețineri în statele de salar dela Revizorat.

Se mai poate pune o întrebare: De unde banii la început? Pe dată ce banca aceasta se înființează având la bază principii cooperativelor numite mai sus, ea se înscrie ca membră la Federația județeană a băncilor populare și la Banca Centrală Cooperativă din București și i se pot acorda credite din partea acestor instituții mai puternice până ia concurența sumelor subscrise de societari — de pildă la Arad din 800 de învățători, se înscriu în bancă 500 numai cu câte unamie lei fiecare, deci 500.000 lei. Federația din Arad poate acorea credit acestei bănci până la 500.000. lei și ea își poate începe operațiunile.

Ce dobândă se ia la acest fel de bănci? Se ia o dobândă minimă — atât cât se plătește Federației la sumele împrumutate plus 1%—2% pentru cheltueli și impozite, deci maximum 10%—12% cel mult.

Intr'acest chip cu micile noastre cotizațiuni lunare am putea înființa o casă a noastră unde ar găsi ajutor și sprijin suferinșii colegi nevoiași lăsați în mizerie la bunul plac și chiar la dispoziția străinilor și al cămătarilor ori la mila sătenilor. „Ajută-te singur și te vei mântui, iubite colege arădan! Avem prilejul să întâlnim în Arad la adunarea noastră anuală în luna Maiu. Vă rugăm niți toți să înființăm această casă a noastră prin care să punem în practică ajutorul mutual și să ne îngrijim și de nevoile noastre

tre, căci, altfel, perim. Așa au făcut acum 70—80 ani niște lucrători nenorociți din Rochdale — Anglia și s'au mântuit; Așa au făcut colegii noștri dintr'alte județe. Avem în mijlocul nostru ca subvizor un vechiu și încercat cooperator, care ne poate da și sfat și sprijin.

Dimitrie Boariu
înv. Chișineu-Criș.

Cărți și reviste

Insemnări asupra manualelor de aritmetică pentru clasele primare ale Domnilor Marin Florescu, Ilie Jianu și Sava Bărbătescu învățători.

În numărul 1—2 din »Școala Vremii« este un articol semnat de Dl Marin Florescu, fost învățător la școala de aplicație din Craiova, articol intitulat »Zece, — Sistema decadică«.

Reiese — din acel articol — că în învățământul aritmeticii în școala primară, două chestiuni cer, cea mai deplină claritate: *o perfectă cunoaștere a măsurilor cari intră în socoteli și o deplină înțelegere a mecanismului în formarea și scrierea numerilor.*

Mai reiese grija deosebită ce o pune autorul în *formarea unităților de al doilea grad — Zecile — și scrierea lor*, aplicând principiul matematic că *»orice cifră scrisă la stânga altei cifre, arată o unitate de zece ori mai mare«.*

Iată cum tratează autorii — Dl Marin Florescu și colegii săi în manualele de aritmetică numerele dela 1—9 folosind ca material intuitiv și cubulețe — numite *cutiuțe*.

În tratarea operațiunilor cu aceste numere, intră de timpuriu și tratarea operațiunii 3—3 și scrierea rezultatului »*nimic*« cu cifra »zero«. Această operațiune se face și cu celelalte cifre și elevii se familiarizează cu cifra zero ca și cu celelalte cifre.

La formarea și scrierea lui zece ca unitate nouă se întrebuițează ca material didactic *prizme* mari cât *zece cutiuțe* din cele întrebuițate la tratarea celor dintâi nouă numere.

Lângă zece cutiuțe mici așezate în rând vertical, se așează, la stânga lor, prizma (cutioara) numită »Zece« și așa se dă noțiunea de zece ca fond.

Foarte logică am găsit scrierea unității acesteia noui: o scrie tot cu cifra 1 și pentru a-i arăta locul acestui 1 nou, ca primă aplicare a noțiunii

de zece; formează cu elevii numere cu cele *două feluri* de unități învățate: cu zecile și cu unimile, un zece și opt unimi, un zece și trei unimi, etc. și le scrie—unimile în dreapta, cu cifra respectivă și zecile în stânga unimilor, cu cifra *unul*. După multe aplicări de acestea *de formări* și *scrieri* de numere cu zeci și unimi, se prezintă un exemplu de o priză *un zece* singur cu un punct lângă el, arătând că în locul din dreapta nu mai sunt unimi. Deasupra *zece* se scrie 1; sub punct, 0. N'am găsit acest procedeu logic și *natural* în nici un manual de aritmetică din câte sunt existente.

Tot de acest fel de material și de acest procedeu se folosesc autori și la formarea și scrierea numerelor cu celelalte zeci; ba merg cu acest procedeu până a arăta că și *suta* este al treilea fel de *unitate*, mai mare decât *zece prize* — numite *zeci* și decât o *sută* de cutiute mici — numite *unimi* și că *suta* ocupă ca *mărime* locul al III-lea și *se scrie tot a cifra unu* în locul convenit în rândul mărimilor. Desigur că acest procedeu dă destul de intuitiv *raportul* între acest fel de unități și *cheia* de învățare și scrierea tuturor numerelor până la clasele cele mai înaintate.

Am căutat în seria de manuale de aritmetică ale acestor autori pentru toate clasele I—IV să văd dacă celalalt principiu »*Cunoașterea perfectă a măsurilor cari intră în socoteli*« este luat în seamă în chip deosebit decât în alte manuale.

Spre cinstea autorilor și acestui principiu văd că i se dă toată atenția în toate manualele, de la clasa I până la IV, întrucât fiecare măsură: *metru, litru, kilogram*, etc. sunt prezentate intuitiv și ca o inovație ferocă sunt indicate la fiecare măsură o serie întreagă de aplicațiuni de măsurare, cu fiecare măsură și apoi de *scriere, socotire* și *transformare*. Problemele referitoare la fiecare fel de măsuri metrice — multipli ori submultipli — sunt probleme de un *activism real* al elevilor: *intuiție*, prezentare de material: *activitate proprie*: cercetare, măsurare: *aplicări practice*, construirea măsurii, scrieri și socoteli. *Față de aceste înfăptuiri în domeniul manualității didactice*, prezentate corpului didactic și micilor școlari de acești trei învățători — cari nu au alt merit decât că au căutat să pună și ei o petrecere în înfăptuirea drumului celui mai lesnicios, metoda, pentru învățarea aritmeticii în școala primară, *manualele acestea sunt mult superioare altora și au socotit o datorie de conștiință a scrie rândurile de mai sus, pentru a arăta cititorilor acestei reviste că vorbele din numitul articol, corespund cu faptele*.

C. David

¹⁾ Este opera harnicului nostru fost profesor Ștefan Velovan, pe cari foști elevi au tradus-o în fapte.

Plaiurile Hunedorene No. 13 din 1931. Al. David: *Organizarea școalelor primare din Germania.*

Toate provinciile republicii germane își au organizația lor proprie independentă de a celorlalte state, de ex. în Saxonia în primul an de școală nu se propune scris-cititul, ci numai în al doilea an, reformă introdusă de curând, care însă a nemulțumit pe părinți. În Lipsca, anii de școlarizare primară sunt 10. Învățătorii să pregătesc la Universitate sau în institutele pedagogice superioare, înființate în toate capitalele statelor din Reich. Absolvenții inst. pedagogice superioare sunt aplicați în învățământul cu titlu provizor și după 10 ani de serviciu ajung definitiv, fără a li se mai pretinde examen.

Obligatorietatea este dela 6 până la 14 ani. — 8 clase, — după care urmează cursurile complementare unde frecventează elevii dela 14—17 ani, adică 3 ani, săptămânal 8 ore, în 2 ședințe: una înainte de masă și alta după masă, cei ce vor să urmeze școli secundare, părăsesc școala primară după anul al IV.

Anul școlar se începe după sărbătorile Paștilor și se sfârșește înainte de sărbătorile Paștilor. Vara se dau vacanțe scurte, dacă căldura trece peste un anumit grad.

Debilitățile corporale se educă în institute speciale.

Înapoiatații mintali se iau din anul I și se redau din nou grădinilor de copii, în alte părți se trec în școalele de ajutor sau se fac clase paralele.

Planul de învățământ s'a ușurat mult. Acum se caută a se pune bază centrelor de interes.

Învățătorii se introduc în cunoașterea tuturor metodelor, dar sunt liberi să întrebuințeze pe acelea cari se potrivesc individualității lor.

Directorii se aleg de către corpul didactic al școalei respective pe câte un an.

Grija capitală este prevederea școalelor cu materialul didactic necesar.

Obligatorietatea nu împiedică nici o greutate.

Manualele didactice, în unele părți le aprobă Asociația învățătorilor, iar în altele ele formează chiar proprietatea acestor asociații, alte manuale nefiind admise.

Interesele școlare sunt susținute de o secție culturală compusă din 2 juriști și 2 învățători; un consiliu școlar 16 consilieri, 8 învă. 8 părinți și medicul.

Directivile ped. le dă Cons. gen. inv. compus din 14 învă. și 5 dir. Legătura între familie și școală o face un sfat al părinților.

• • •

Revista gen. a inv. No. 1—2 din 1932 publică un foarte important studiu statistic al Dlui Iosif. I. Gabrea: Statistica și politica școlară, din care reproducem următoarele: Statistica a fost publicată de Min. Instr. în 1931. Cuprinde date referitoare la învățământ, pe o perioadă de școlaritate de 7 ani: 1921-22—1928-29. Datele pe cari le publicăm sunt așa cum se prezintă ele în anul 1928-29:

1. Tineretul în raport cu populația Țării:

Recensământul din 1928 constată 3.817.236 tineri între 5—18 ani, adică 21,5% din populația Țării de aproximativ 18.000.000.

2. Tineretul pe vârste:

Între 5—7 ani:	718.692
„ 7—12 „	1.665.787
„ 12—18 „	1.399.135
Needucabili dif. vârste)	33.652
Total	3.817.236

3. Tineretul școlar după mediu: rural, urban.

din mediul rural: 3.325.774 adică 97,1%
 „ „ urban: 491.462 „ 12,9%

Din cei 3.325.774 tineri din mediul rural abia pot trece în inv. secundară 86.679, adică 2,5%, iar din 491.462 tineri din mediul urban trec în inv. secundară 119.224 adică 24,5%.

4. Tineretul în raport cu școala: cu și fără școlaritate

Din cei 3.817.236 tineri de 5—18 ani în anul 1928—29:

A. Au avut școlaritate: 1. La grădini de copii 109.481 tineri

2. „ școli primare (cicl. I) 1.604.137 „

3. „ „ „ (cicl. II) 325.085 „

4. În școli secundare 244.502 „

Total 2.223.211 „

B Fără școlaritate: 1. Fără grădini de copii 609.205 tineri

2. Neînscriși în șc. primară 61.650 „

3. „ „ „ cicl. II 127.050 „

4. Retrași din școlile secundare 15.741 „

5. Cu 1—2 cl. primare 377.741 „

6. Complet analfabeți (între 12-18 ani) 311.016 „

7. Anormali needucabili: 33.652 „

Total 1.534.025 „

	Inscriși	%	Licențiași	Doctori
Drept:	12.037	38 ⁰ / ₁₀₀	718	136
Litere, Filozotie	8.282	26,5 ⁰ / ₁₀₀	649	14
Științe	5.249	16,8 ⁰ / ₁₀₀	310	26
Teologie	1.776	5,7 ⁰ / ₁₀₀	102	7
Med. veterinară	2 258	7,2 ⁰ / ₁₀₀	—	169
„umană	296	0,9 ⁰ / ₁₀₀	—	28
Farmacie	1.256	4,09 ⁰ / ₁₀₀	192	3
Total	31.154		2031	533

(Va urma)

INFORMAȚIUNI.

☐ Prin modificarea legii învățământului primar — art. 115 și 142 — s'a creiat titlul de învățător superior pentru membrii corpului didactic primar, cari au studii universitare.

Această categorie de dascăli a cerut ministerului instrucțiunii, ca, în baza titlului lor, să aibă prioritate la transferări. Ministerul, însă, a opinat că „învățător superior“ este un titlu și nu un grad, așa încât nu poate fi vorba de o prioritate la tranșerări.

Învățătorii superiori, luând cunoștința de părerea ministerului, au hotărât să se adreseze contenciosului pentru a se statornici, dacă titlul lor are implicat și grad.

☐ În comisia pentru acordarea „Meritului Cultural“ învățătorilor au fost numiți d-nii: prof. I. Simionescu, din partea Academiei Române, prof. I. Răducanu, din partea oficiului național al cooperației și I. C. Petrescu din partea Universității.

☐ Nu se mai țin examene de înaintare pentru învățători. Ministerul instrucțiunii, în urma avizului contenciosului acestui departament, a hotărât să nu se mai țină examenul de înaintare la gr. II pentru învățători, cărora li s'a făcut inspecția specială.

Pe viitor, înaintarea acestora se va face, pe baza noiei legi, prin acordarea „Meritului cultural“.

Învățătorilor cărora li s'a făcut inspecția specială și au fost admisi la examenul de înaintare, li se va ține în seamă această inspecție.

Pe baza actelor ce urmează să înainteze ministerului asupra activității lor extra-școlare li se va acorda recompensa „Meritul Cultural“ care le dă dreptul la avansare.

☐ D. prof. N. Iorga, ministrul instrucțiunii, a aprobat regulamentul pentru funcționarea cercurilor culturale, potrivit legii din 1929. S'au luat măsuri pentru punerea în imediată aplicare a acestui regulament.

☐ Ministerul instrucțiunii a întocmit un tablou al învățătorilor, cari nu s'au prezentat, efectiv, de trei ori la examenul de definitivat, motivând neprezentarea cu certificat medical sau dovedind că au avut concedii în timpul acestui examen.

Toți învățătorii din această categorie au fost menținuți în învățământ.

☐ La Institutul de surdo-muși din Cluj se primesc copii surdo-muși (băieți și fete) apți pentru învățământ, dela 7—10 ani împliniți.

Cererile timbrate, însoțite de actul de naștere al copilului, se vor înainta direcțiunii institutului până la 10 Mai.

☐ Biroul internațional de educație dela Geneva a trimis ministerului instrucțiunii, un chestionar asupra prelungirii obligativității școlare.

☐ Vineri s'a deschis la Ploiești, la institutul de aplicație al învățământului menajer, școale de econoame.

Cursurile durează un an. Se primesc ca eleve absolventele școalelor inferioare de comerț.

☐ Imediat după vacanța Paștilor, vor începe în Capitală cursurile de menaj pentru doamnele cari vor să se inițieze, pentru funcționare (cursuri de seară) și pentru ori cine vrea să urmeze aceste cursuri.

Inscrierile se fac la sediul asociației «Educația menajeră».

☐ † Ioan Știrbu Inv. A trecut la cele eterne pe ziua de 18 Martie 1932 inv. Ioan Știrbu, după o muncă îndelungată în slujba neamului românesc.

În anul 1881—82 terminând cursurile pedagogice a fost numit ca inv. confesional definitiv în comuna Dumbrava Jud. Arad, unde a funcționat neîntrerupt 44 de ani străbătând tot timpul acesta în fiecare zi de curs, drumul dela Răstoci (satul de domiciliu) până la Dumbrava (comuna unde se află postul lui) de aproximativ 2 Km.

A fost omul Școalei, Bisericei, în general al Neamului Românesc!

Vecinica lui pomenire!

Ioan C. Demetrescu Inv.

☐ O casă a sănătății copilului la ministerul instrucțiunii. La Cameră sa depus următorul proiect de lege:

Art. 1. — Se înființează pe lângă ministrul instrucțiunii, al cultelor și Artelor, o instituție sanitară școlară, sub denumirea: „Casa sănătății copilului și de asigurare în caz de boală”. Ea e persoană juridică.

Art. 2. — Scopul Casei este de a îndeplini și largi atribuțiunile de serviciu medical și pedagogic cuprinse în legea și regulamentul învățământului și cele ale comitetelor școlare primare și a da asistența copiilor în caz de boală.

Art. 3. — Fondurile instituției provin din:

- a) 4 la sută din veniturile extraordinare ale comitetelor școlare;
- b) 2 la sută din subvențiile totale date de primării pentru școli;
- c) Subvenția anuală dată de Ministerul Instrucțiunii al Cultelor și Artelei pentru policlinicile școlare;
- d) O taxă de 4 la sută asupra manualelor didactice de curs primare, utilizate în școlile primare;
- e) Subvenții anuale dela Ministerul Sănătății;
- f) Sumele pe cari comunele și județele le prevăd anual în buget pentru coloniile școlare;
- g) Sumele prevenite dintr'un timbru de asigurare de 1—4 lei lunar, a copiilor în caz de boală, dela părinții sau tutorii legali ai copiilor;
- h) Daruri legate contribuții benevole etc.

Art. 4. — Conducerea Casei se face de un consiliu format din: reprezentanți ai părinților copiilor, ai membrilor corpului didactic și comitetelor școlare, reprezentanți ai primăriilor și Ministerului sănătății.

Consiliul alege din sânul său un comitet de conducere cu un director medic, numit de Ministerul Instrucțiunii.

Art. 5. — Chestiuinea bănească a Casei e supusă legii contabilității publice.

Un regulament special va determina modul de organizare și funcționare a Casei.

No. 18—932.

**Asociația Învățătorilor
din J. Arad.**

CONVOCARE.

În înțelesul decisiunii adunării generale precum și a Comitetului central, On. membri ai Asociației „Învățătorilor” din J. Arad, sunt convocați la ședințele adunării generale ce se vor ține în zilele de 21 și 22 Maiu a. c. în orașul Arad, pentru a serba împlinirea alor 60 ani dela înființarea „Reuniunii Învățătorilor” din prot. arădane I-VII, precum și constituirea Asociației Județene pe baza nouilor statute.

P R O G R A M :**Ziua I. ora 9 a. m.**

1. Participare la Serviciul Divin.
2. La ora 10 Deschiderea ședinței și bineventarea oaspeților.
3. Cuvânt festiv, rostit de Dl Iosif Moldovan fost insp. școlar și president al „Reunlunii”.

Șed. II.**ora 4. d. m.**

4. Situația materială a învățătorilor.
5. Iniințarea „Băncii Învățătorilor”.
6. Revista „Școala Vremii” și alegerea com. de redacție.

Șed. III. 22 Maiu.**ora 9 a. m.**

7. Adoptarea statutelor „Asociației Generale”.
8. Alegerea noului consiliu și a censorilor.
9. Încheiere.

Arad, din ședința com. central al „Asociației Învățătorilor” ținută la 9 Aprilie 1932.

Nonu
secretar.

Cristea
președinte.

COMUNICĂRI OFICIALE.

Minist. Agr. și Domeniilor No. 4797 din 8/III 1932.

Deoarece produsele țăranilor noștri sunt puține și de calitate inferioară, din care cauză nu se pot vinde cumpărătorilor străini, și deoarece la noi agricultura este singurul reazim de existență a țării. Min. recomandă întovărășirea țăranilor pe sate sub conducerea câtorva oameni de ispravă și după îndrumările specialiștilor, în asociații. Acestor asociații agricole li se asigură din partea statului: credit ieftin, la institute create în acest scop pe termen lung, reduceri pe C. F. R. pentru transportul produselor lor, distribuiri de semințe selecționate, înlesnirea procurării reproducătorilor de rasă, ușurări la procurarea de mașini agricole, personal tehnic de îndrumare, etc.

Pentru ca avantajele acestor asociații să poată fi înțelese de săteni, este necesar ca învățătorii să facă o propagandă intensă în această direcție.

Învilăm învățătorimea ca în acliivitatea sa extrașcolară să-și îndrepte atenția și asupra acestei chestiuni vitale pentru noi.

* * *

Min. Intr. Dir. inv. primar Nr. 52472—932.

Cu prilejul marilor inundații de acum, s'a constatat că, într-o mare măsură, ele s'ar datori și defrișării pădurilor.

Ministerul instrucțiunii de acord cu ministerul de domenii, a hotărât ca, în anul acesta, să se dea o deosebită extindere plantării copacilor.

În consecință, ministerul instrucțiunii ordonă tuturor școalelor din țară ca, cu prilejul zilei sădirii pomilor, să ia contact cu ocoalele silvice respective. Această zi se va fixa de comun acord cu ocoalele silvice. Fiecare școală își va forma plantația proprie pe care o va îngriji ani de-a rândul, prin școlari.

În afară de aceasta, școalele vor lucra la plantări cu plată pe terenurile fixate de ocoalele silvice. La aceste lucrări vor participa numai elevii din clasele a V, a VI și a VII-a ale cursului complementar. Plata se va face de către ocoale. Un sfert sau o jumătate din acești bani se vor afecta comitetelor școlare respective, iar restul va fi distribuit școlarilor cari au lucrat. Și pentru ca plantările pe terenurile destinate împăduriri să fie cât mai instructive, veți lega de aceste munci anumite lecturi și convorbiri. *Cartea pădurilor* întocmită de Dl. Ap. D. Culea, în aceste scopuri, vă stă la dispoziție gratuit la cerere. (Câte un exemplar de fiecare școală).

* * *

Min. Instr. Dir. Inv. primar. Nr. 39814—932. Se recomandă comitetelor școlare, fără vre-o impunere, lucrarea Dlui prof. dela școla de horticultură din București Nicolae Iacobi, intitulată „Flori anuale și bianuale“, care poate fi de folos învățătorilor, cari se ocupă cu răspânditul culturii florilor.

* * *

Min. Instr. Dir. Inv. primar. Subrezizoratele școlare să recomande școalelor primare ca să dea concursul lor pentru răspândirea revistei: „România Maritimă și Fluvială“ întocmită de „Liga Normală Română“.

Informațiuni dă Liga... în București str. Aristide Briand Nr. 16.

* * *

Min. Instr. Dir. Inv. primar. Nr. 48,542 | 932 prin serv. local de inv. Timișoara pune în vedere subrezizoratelor să recomande școlilor primare din țară, tabloul celor 6 feluri de altoiri a pomilor roditori. Tabloul costă 100 Lei bucata. Se poate comanda direct la școala complementară din Golești Badii — condus de Dl. M. Mivucum. Topoloveni Gara Leordeni, jud. Muscel.

Poșta redacției

În No. 3—4 al revistei noastre s'a strecurat o greșală de tipar a cărei corectare o facem: La pag. 47 rândul penultim este scris așa: vârsta mică tală = 9 ani și 6 luni, să se citească așa: 8 ani și 6 luni.

Baranovsk - V. L. - 4. 11. 11

Arad

Sc. Norm.
Maris Teodor, prof.

391

